

یکشنبه 22 تیر 1399-20 ذی قعدة 1441-12 جولای 2020

شکست سپاه "محمدعلی شاه" به فرماندهی "کلنل لیاخوف" از مشروطه طلبان (1288 ش)

شکست سپاه "محمدعلی شاه" به فرماندهی "کلنل لیاخوف" از مشروطه طلبان (1288 ش)، در پی اعمال مستبدانه محمدعلی شاه قاجار و سرکوب آزادی خواهان، تعدادی از مشروطه طلبان به فکر فتح تهران و سرنگونی شاه افتادند. از این رو به سمت پایتخت به راه افتادند و وارد شهر شدند. پس از آن که نیروهای محمدعلی شاه، در نبردهای مختلف از قوای مشروطه شکست خوردند، سرانجام درگیری نهایی در تهران روی داد و مشروطه طلبان به راحتی تهران را تسخیر کردند. با ورود مشروطه طلبان و آزادی خواهان به تهران، محمدعلی شاه قاجار که خود را در برابر آنان ناتوان دید به سفارت روسیه پناهنده گردید. پس از آن، لیاخوف روسی فرمانده قزاقان نیز خود را به سپهدار اعظم، فاتح تهران تسلیم کرد و شمشیر خود را از کمر باز کرده، به عنوان تسلیم در مقابل وی بر زمین نهاد. ساعت چهار بعد از ظهر همان روز، جلسه مهمی شامل پانصد تن از نمایندگان مجلس، بزرگان پایتخت و آزادی خواهان معروف در بهارستان منعقد شد. این مجلس تاریخی که تحت عنوان مجلس عالی فوق العاده انعقاد یافت، محمدعلی شاه را که به سفارت روس پناه برده بود، از سلطنت عزل کرد و پسر دوازده ساله او، احمد میرزا ولیعهد را به سمت شاهنشاهی ایران اعلام نمود.

ضد حمله ایران علیه عراق، مه ۱۳۶۱ - کربلای ۴، بغداد (۱۳۶۱ ش)، هفتمین اجلاس سران کشورهای غیرمتعهد قرار بود در بغداد تشکیل شود و این کشور میزبان سران این جنبش در بغداد در اوایل دهه ۱۳۶۰ ش (۱۹۸۰ م) باشد. در این میان عراق به شدت می رزمید؛ کوشید با آماده کردن تاسیسات و تهیه زودرس پیش نویس بیانیه اجلاس، کشورهای عضو را در مقابل یک عمل انجام شده قرار داده، با یک وجهه بین المللی موثر، عنوان متجاوز را از خود دور سازد. اما جمهوری اسلامی ایران با محل اجلاس مخالفت نمود و تلاش های وسیعی را جهت عدم برگزاری اجلاس در بغداد به انجام رساند زیرا شخصی همانند صدام حسین را که به اصول عدم تعهد پایبند نبود، شایستگی ریاست جنبش را نداشت. در این میان امنیت بغداد به عنوان محل تشکیل اجلاس هفتم سران مورد بحث قرار گرفت تا اینکه با عملیات نظامی ایران علیه عراق موسوم به عملیات رمضان - کربلای ۴ در ۲۲ تیرماه ۱۳۶۱ ش برابر با ۱۳ ژوئیه ۱۹۸۲ م و بمباران بغداد توسط تیزپروازان نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران، فشاهاری جدیدی بر بغداد وارد آمد و اعضای جنبش نسبت به امنیت پایتخت عراق مردد شدند. این فشار سرانجام بدین جا انجامید که سران عراق در مرداد آن سال، از میزبانی اجلاس سران انصراف داده و هند به عنوان میزبان جدید کنفرانس معرفی شد.

حجت فقه حلبی، آیت الله "سید محمد وحیدی شبستری" (۱۳۳۵ ق) در شهرستان شبستر در استان آذربایجان شرقی و آیت الله سید محمد وحیدی شبستری در سال ۱۲۹۵ ش (۱۳۳۵ ق) در شهرستان شبستر در استان آذربایجان شرقی و در بیت علم و تقوا زاده شد. وی پس از پشت سر گذاشتن دروس مقدماتی و دوره سطح، در ۱۸ سالگی راهی قم شد و همزمان با فراگیری سطوح عالی، دروس فلسفه، کلام و عرفان را از حضرات آیات شیخ مهدی مازندرانی و میرزا محمدعلی شاه آبادی فرا گرفت. آیت الله وحیدی پس از فراغت از سطوح، یکسره به درس خارج فقه و اصول آیت الله سید محمدحجت کوه کمره ای حاضر شد و به مدت هشت سال از درس ایشان بهره ای فراوانی برد. وی سپس بنا به دعوت مکرر مردم زادگاهش و دستور آیت الله حجت به شبستر بازگشت و نزدیک به ده سال در آن سامان به خدمات بزرگ علمی و دینی پرداخت. آیت الله وحیدی در ۳۷ سالگی به قم بازگشت و به تدریس خارج فقه و اصول و نیز شرکت در درس آیت الله بروجردي مشغول شد. معظم له که از آیت الله حجت و سید ابوالحسن اصفهانی اجازه اجتهاد داشت، در نشر مذهب اهل بیت (ع) در استان های آذربایجان غربی و کردستان، کوشش بسیار می نمود و علاوه بر تأسیس مساجد و حسینیه های فراوان در این دو استان، مبلغان بسیاری به آن سامان می فرستاد. آیت الله وحیدی با آغاز نهضت اسلامی، همگام با دیگر مراجع تقلید به سخنرانی و صدور اعلامیه و پیام های متعدد پرداخت و نقش مثبتی ایفا نمود. از این فقیه فرزانه آثار متعددی بر جای مانده که حاشیه بر عروقه الوثقی، حاکمیت پیرامون خاتمیت و رفع شبهات، پنجاه مجلس و شرح وسیله النجاة، از آن جمله اند. سرانجام آن فقیه بزرگوار در ۲۲ تیرماه ۱۳۷۹ ش برابر با دهم ربیع الثانی ۱۴۲۱ ق در ۸۴ سالگی دار فانی را وداع گفت و در مسجد بالاسر حضرت معصومه (س) مدفون شد.

به عهد آمدن اولی، وزارت امور خارجه در ایران در زمان "فتحعلی شاه قاجار" (۱۲۳۷ ق)، سابقه فعالیت وزارت امور خارجه ایران به دو قرن می رسد. تا پایان قرن ۱۸ میلادی، امور مربوط به روابط خارجی ایران توسط رجالی اداره می شد که عمدتاً در دربار مستقر بودند و کشور، چیزی به نام وزارت خارجه نداشت. اما از ابتدای قرن نوزدهم که انتصاب سفیرای ایران در کشورهای خارجی و یا پذیرش سفیران خارجی در ایران آغاز شد، کثرت امور مربوط به سیاست خارجی و نمایندگان سیاسی متعددی که از سوی دولتهای بیگانه وارد ایران می شدند، سبب شد که دولت ایران به فکر تأسیس وزارتخانه جدید «امور خارجه» بیافتد. از این رو فتحعلی شاه قاجار در ۱۸۰۹ میلادی / ۱۲۲۴ ز. ق فرمان تأسیس دفتری را صادر کرد که با عنوان «امور خارجی» کار مراوده با نمایندگان دولتهای خارجی در ایران،

مرگ "الکساندر همیلتون" سیاست‌مدار و نظریه‌پرداز آمریکایی (1804م) متولد گردید و در 15 سالگی به الکساندر همیلتون سیاست‌مدار و نظریه‌پرداز سیاسی آمریکا در سال 1757 متولد گردید و در 15 سالگی به کلمبیا رفت. وی طرفدار خواسته‌های میهن پرستان بود و از مبارزان انقلاب آمریکا به شمار می‌رفت. در اندیشه سیاسی همیلتون یک حکومت مقتدر دارای جایگاه ویژه‌ای است در حالی که او به عقل سلیم، استدلال و حسن نیت توده‌های مردم به هیچ وجه اعتقاد و اعتماد نداشت. به نظر وی فقط قدرت و منافع شخصی، محرک اعمال افراد است. وی بر این عقیده بود که اگر حکومت در دست عده قلیلی باشد به افراد اکثریت ظلم و استبداد روا خواهد داشت. لذا قدرت باید در دست هر دو طرف باشد. همیلتون تأکید می‌نمود که اقلیت و اکثریت باید کاملاً از یک‌دیگر متمایز بمانند. با این حال، وی در جایگاه رهبری ثروت‌مندان، سرمایه‌داران و فئودال‌ها از هیچ تلاشی برای اعمال نفوذ در دولت و به دست گرفتن رهبری آمریکا، خودداری نمی‌کرد. همیلتون معتقد بود فدرالیست‌ها همواره باید بر دولت و سیاست‌های آمریکا مسلط باشند. وی از برقراری نظام سرمایه‌داری و طبقاتی اشرافی به سبک انگلیس حمایت می‌کرد. همیلتون و همفکرانش پس از استقلال آمریکا ده‌ها مقاله با نام‌های گوناگون منتشر کردند و از نظام سرمایه‌داری و فواید حکومت سلطنتی حمایت نمودند. همیلتون به عنوان یک فیلسوف سیاسی نظرات خود را از طریق انتشار مقالاتی در روزنامه فدرالیست منتشر می‌ساخت. این روزنامه از سوی حزب فدرالیست انتشار می‌یافت که از رهبران آن به شمار می‌رفت. تلاش همیلتون در تشریح قانون اساسی آمریکا باعث شد تا تمامی ایالات 13 گانه در آن زمان این قانون را بپذیرند. به نظر همیلتون هیچ قانونی به اندازه قانون اساسی آمریکا قابل توجیه و شایسته دفاع نیست. در رؤیای همیلتون، آمریکای آینده یک سرزمین ثروت‌مند و صنعتی بود که بعدها جامه عمل پوشید. همیلتون در سیاست خارجی معتقد به گرایش آمریکا به سوی انگلستان بود و توانست جان آدامز دومین رئیس‌جمهور آمریکا را به امضای پیمان اتحاد با انگلستان وادار نماید. این پیمان که به نقض قرارداد آمریکا و فرانسه منجر گردید، باعث بروز اختلاف میان دو کشور و در نتیجه به جنگ آمریکا و فرانسه انجامید. وقوع این جنگ و پیروزی فرانسه، شکست فدرالیست‌ها به رهبری همیلتون در جریان انتخابات ریاست جمهوری را در پی داشت. الکساندر همیلتون در 12 ژوئیه 1804 در جریان یک

دوئل در 47 سالگی کشته شد.
 تولد "میلر" از مخترعان هواپیما، از 13 اوت (1868م) میلادی زاده شد. ویلبر رایت مبتکر آمریکایی ویلبر رایت یکی از مخترعان هواپیمای موتوردار در چنین روزی از سال ۱۸۶۸ میلادی زاده شد. ویلبر رایت مبتکر آمریکایی در ۱۲ ژوئیه ۱۸۶۸م در ایالت اوهایو در آمریکا به دنیا آمد. ویلبر که چهار سال از برادرش ارویل بزرگ‌تر بود، فرزندان کشیش تهیدستی بودند که نمی‌توانست وسیله‌ای تحصیل آنان را فراهم سازد. از این‌رو، این دو برادر که به کارهای فنی و ساختمان موتورها علاقه داشتند به ساخت ماشین‌آلات گوناگون مشغول شدند و یک کارگاه دوچرخه‌سازی تأسیس کردند. هنگامی که ویلبر یازده ساله بود به تقاضای برادرش ارویل، درصدد برآمد تا بادبادک‌های جعبه‌ای را که می‌توانست پرواز کند، بسازد. هرچند این تلاش‌ها به ساخت هواپیمای کوچک بادی و بی‌موتور انجامید و بعدها نیز آن را تکمیل کردند ولی از آن جهت که این نوع هواپیما چندان قابل کنترل توسط انسان نبود، از رده خارج شد. تلاش برادران رایت در سال‌های بعد باعث شد که پس از زحمات فراوان سرانجام موفق به ساخت هواپیمای موتوردار شدند و برای اولین بار، این هواپیما را در ۱۷ دسامبر ۱۹۰۳م به پرواز درآوردند. هرچند اولین پرواز رسمی این هواپیما ۵۹ ثانیه به طول انجامید ولی تلاش خستگی‌ناپذیر این دو برادر در تکمیل این اختراع باعث شد که این هواپیما در نمایش آزمایشی خود، رکورد ۵۶ دقیقه را به ثبت برساند. ویلبر رایت سرانجام در ۱۳ اوت ۱۹۱۲م در اوج شهرت و افتخار در سن ۴۵ سالگی درگذشت. با این حال برادرش ارویل کار تکمیل هواپیما را ادامه داد و باعث ساخت هواپیماهای پیشرفته در سال‌های بعد گردید. امروزه صنعت مدرن هواپیماسازی که قادر است هواپیماهای بسیار بزرگ و سریع و قاره‌پیما بسازد، با نام برادران رایت گره خورده است دریافت نامه‌ها، مرسولات سلاطین خارجی و قرائت آنها در حضور شاه و تهیه پاسخ آنها و یا ترتیب اعزام نمایندگان ایرانی به کشورهای خارجی را بر عهده گرفت. متعاقب تشکیل این دفتر «میرزا رضای خان نوائی» موسوم به «منشی الممالک» به دستور فتحعلی شاه سرپرست این دفتر شد. منشی الممالک که در آن زمان وزارت داخله را اداره می‌کرد، با حفظ سمت، مدت 12 سال در دربار ایران تصدی «دفتر امور خارجی» را نیز بر عهده داشت. اما روابط خارجی ایران تنها در اعزام نمایندگان ایرانی به خارج و یا پذیرفتن نمایندگان خارجی در ایران خلاصه نمی‌شد و حضور ایران در صحنه روابط بین‌المللی و ضرورت مواجهه با تحولات جهان ایجاب می‌کرد کانون تصمیم‌گیری‌های ایران در عرصه سیاست خارجی فراتر از یک دفتر تحت پوشش دربار باشد. از این رو در اکتبر 1821 م / 1237 هـ. ق فتحعلی شاه رسماً دستور تأسیس وزارت امور خارجه ایران را صادر کرد. این وزارتخانه تأسیس شد و «میرزا عبدالوهاب خان نشاط اصفهانی» به عنوان اولین وزیر خارجه ایران منصوب گردید.